

نظرات پیشنهادی برای اصلاح آئین نامه تشخیص صلاحیت نامزدها (تیر ۱۳۹۷)

- ۱- بند « عدم شمول ماده ۲ قانون ارتقاء سلامت نظام اداری و مقابله با فساد » به ماده ۱ افزوده گردد؛ زیرا این ماده قانونی جامع و کامل بوده و به شوراهای اسلامی شهر و روستا و نهادهای عمومی غیر دولتی مانند دهیاری ها نیز پرداخته است.
- ۲- با توجه به نکته بند فوق و به علت ناقص بودن جمله « شرکت تعاونی دیگر از همان نوع » شایسته است بند ۱۱ ماده ۱ به این شرح اصلاح گردد: « عدم عضویت در هیأت مدیره ، بازرسان یا مدیرعامل یک شرکت تعاونی دیگر با موضوع عملیات مشابه » .
- ۳- آیا تبصره ماده ۱ به شرکت های تعاونی و غیر تعاونی خارج از سازمان نیز شامل می گردد؟ در صورت پاسخ مثبت بایستی برخی بندهای ذیل تبصره مذکور اصلاح شود.
- ۴- بندی برای تعیین شرایط سنی حتماً به ماده ۱ افزوده گردد.
- ۵- نظر به اینکه موضوعات مطرح شده در بندهای ۱ و ۲ ماده ۲ در اساسنامه شرکت ها و اتحادیه ها به طور کاملتر مندرج شده قید تکراری آن در آئین نامه زائد بوده و بهتر اینکه حذف گردد.
- ۶- ابهام و ایراد تبصره ۵ ماده ۲ : زمانی که مدیرعامل یک شرکت دارای توانمندی های لازم بوده و در مدت زمان مدیریت خود به نحو مطلوب و رو به جلو مجموعه خود را هدایت و راهبری کرده و کلیه اعضاء ، مدیران شرکت و اداره تعاون روستایی شهرستان یا استان از ایشان رضایت کامل را دارند و در ضمن برای ایشان نیز در این مدت با صرف زمان و هزینه فراوان در قالب دوره های آموزشی سرمایه گذاری لازم صورت گرفته به چه دلایلی نباید بیش از ۳ دوره متوالی خدمت کند از طرف دیگر لازم به ذکر است که پست مدیرعاملی یک شرکت تعاونی جزو پست های حساس کشوری و لشگری نبوده که لازم به قید این تبصره در آئین نامه باشد.
- ۷- با اضافه کردن شرایط سنی به ماده ۱ بهتر است بند ۵ ماده ۲ حذف گردد.
- ۸- با توجه به اینکه در نمره ارزشیابی اخذ شده ، فقط عملکرد مدیرعامل تأثیر گذار نبوده و سایر شرایط اقتصادی و اجتماعی شرکت و منطقه و نیز مؤثر است اجرای بند ۶ ماده ۲ صحیح نبوده و مختل کننده فعالیت های شرکت می باشد.
- ۹- مقتضی است بند ۱ ماده ۳ به بندهای ماده ۱ اضافه شود.
- ۱۰- نظر به اینکه در مجامع عمومی تصویب ترازنامه و صورتهای مالی شرکت یا اتحادیه و همچنین اخذ آگهی ثبتی بدون قرائت گزارش بازرس قانونی امکان پذیر نیست در نتیجه بند ۴ ماده ۳ موضوعیت نداشته و بایستی حذف گردد.

۱۱- بند ۵ ماده ۴ مغایر با ماده ۵۴ و ۵۵ اساسنامه شرکت ها و اتحادیه ها می باشد.

۱۲- مدت زمان بررسی و تهیه لیست افراد واجد صلاحیت توسط کمیسیون مشخص نشده است.

۱۳- در خصوص معرفی عضو معتمد شرکت برای کمیسیون تشخیص صلاحیت نامزدها سؤالاتی به شرح ذیل مطرح است :

الف - شرایط اختصاصی و عمومی عضو معتمد شرکت چیست ؟

ب- مدت زمان تصدی این سمت چند سال است ؟

ج- در مورد شرکت هایی که احیاء گروه در آنها صورت گرفته و بطور جداگانه نامزدهای خود را معرفی می کنند مطمئناً معرفی یک نفر به عنوان عضو معتمد با مقاومت از طرف سایر روستاها مواجه خواهد شد ؛ زیرا خود این روستاها دارای نمایندگان گروه ، ریش سفیدان و معتمدانی بوده که در این موضوع با شرکت و اداره تعاون روستایی همکاری دارند.

در نهایت نکاتی برای آسیب شناسی موضوع و برنامه ریزی بهتر به شرح ذیل پیشنهاد می گردد :

۱- تدوین و نگارش آئین نامه ها و دستورالعمل ها برای راهبری و نظارت مطلوب بر امور شرکت های تعاونی بسیار شایسته و مقبول است ولی بایستی دقت شود که اگر سایر مشکلات و موانع به طور صحیح آسیب شناسی نشده و به طور متوازن و هماهنگ حل نشود خود این آئین نامه و دستورالعمل ها نتیجه عکس خواهد داد.

مانند : ضعف آموزش اعضاء تعاونی ، گرایش شدید تعاونی ها به ارائه خدمات جاری و پرداختن به مسائل کلیشه ای ، محدودیت سرمایه ، عدم همکاری و قبول مسئولیت اعضاء ، عدم توجه به بازاریابی محصولات کشاورزی تولیدی شرکت ها ، عدم برنامه ریزی در زمینه های اقتصادی و

۲- دخالت دولت در مدیریت تعاونی ها و گرایش تعاونی ها به دولت :

فلسفه شکل گیری تعاونی ها ایجاد تحرک در فرایند توسعه روستایی و کشاورزی با اتکاء به توانمندی های بومی و محلی است و البته شرکت های تعاونی دارای شخصیت حقوقی و استقلال اداری و مالی هستند تا بتوانند منافع اعضاء خود را تأمین نموده و البته به وسیله اعضاء به صورت دموکراتیک اداره شوند؛ و فلسفه وجودی سازمان تعاون روستایی ایران نیز کمک به تعاونی ها برای رسیدن به یک سطح بلوغ بوده تا بتوانند فارغ از وابستگی های سازمانی و مالی به سازمان تعاون روستایی ایران نقش ها و وظایف خود را به انجام رسانند . ولی در مقام عمل و پس از گذشت سال ها چنین استقلال برای تعاونی ها به وجود نیامده و به این ترتیب اصل خودیاری به تدریج و به نحو روز افزون اصالت خود را از دست داده و می دهد . و یک از موارد دخالت دولت تدوین متوالی آئین نامه ها و دستورالعمل های تکراری و زائد و جزئی نگر است؛ البته لازم به توضیح است که تدوین آئین نامه و دستورالعمل کاملاً لازم و ضروری است چه توسط خود شرکت ها یا سازمان تعاون روستایی، ولی باید توجه کرد که این آئین نامه یا دستورالعمل زیاد جزئی نگر نبوده و نظارت سازمان را به دخالت تبدیل نکند .

وظیفه سازمان تطبیق فعالیت های شرکت با قانون های مرتبط و اساسنامه می باشد و نگارش آئین نامه ها و دستورالعمل هایی که دارای مواد و بندهای زائد و دست و پا گیر هستند به غیر از مختل کردن فعالیت شرکت ها و اتحادیه ها هیچ گونه مزیتی دیگری ندارد و بایستی در این امر تجدید نظر صورت گرفته و این موارد با در نظر گرفتن شرایط اقتصادی و اجتماعی و فرهنگی شرکت ها و منطقه و ... و با مطالعه دقیق تر تدوین گردد.

۳- ارائه آئین نامه ها و دستورالعمل ها به تعاونی ها بدون طرح و تصویب درمجامع عمومی (باعنایت به اینکه مجمع عمومی عالی ترین رکن شرکت می باشد) به نظرمی رسد مخالف روح و قوانین تعاونی ها بوده و استقلال شرکت ها را با مخاطره مواجه خواهد کرد.

بدیهی است جنبش تعاون زمانی موفق خواهد بود که به مرور از اتکاء به دولت جز در موارد خاص بکاهد.